

[Lundberg.]

1928, som jeg, efter at forskelligt var passeret, følte mig forpligtet til at offentliggøre i et Interview i „Social-Demokraten“, jeg tror, det var den 5. December. Jeg fastholdt dér, at Over-Skyldraadets Formand meddelte Raadet, at han var blevet kaldt op til Statsministeren, til Trods for at han egentlig nødig vilde forhandle med Ministeren netop paa det Tidspunkt, for at Raadet ikke skulde faa mindste Skin af at være under nogen Paavirkning — ja, det sidste sagde han ikke, men det er den eneste rigtige Konklusion. (Afbrydelse) . . . ja, ja, de Herrer skal bare vente, det kommer nok: han vilde nødig diskutere og forhandle med Statsministeren, netop som vi stod foran Afgørelsen, sagde han, og det siger selvfølgelig det samme; paa dette Møde havde saa Statsministeren udtalt, at han vilde sætte Pris paa, og at han for sin Part forment, at disse Jorder maatte kunne vurderes højere end sket, og der blev endogsaa fremført visse Eksempler, som Ministeren havde nævnt for at underbygge dette Standpunkt, og endelig havde Statsministeren udtalt, at han ønskede, at Højesteretssagfører Kemp tog en anden og mere moderat Stilling end hidtil. I den Anledning sagde jeg i et lille Afsnit i det før omtalte Interview:

„Endelig havde Statsministeren udtalt Ønske om, at Statens Sagfører, Højesteretssagfører Kemp, skulde ændre Signaler i den nye Sag, som Sehested-Juul nu har anlagt ved Højesteret, altsaa til en vis Grad fire paa de Standpunkter, han havde indtaget under den første Procedure.“

Dagen efter, den 6. December, svarer Professor Bentzon i „Politiken“ bl. a.:

„Derimod forhandlede Statsministeren under Mødet ogsaa med Højesteretssagfører Kemp og tilkendegav overfor ham sine Synspunkter, der for saa vidt er rigtigt refereret af Folketingsmand Lundberg.“

Jeg beder sammenholdt disse to Citater.

Saa er der det Spørgsmaal, om selve Statsministerens Henvendelse til Raadet kan siges at være en Paavirkning eller ikke. Jeg vil paa det bestemteste hævde, at der kun kan være en eneste fornuftig Mening med, at Statsministeren kalder Over-Skyld-

raadets Formand til sig og overfor ham udtaler sin Opfattelse, der gaar ud paa, at Jorderne bør vurderes højere end sket, saaledes som Professor Bentzon refererede det i Raadets Møde; der kan kun være en eneste fornuftig Mening med det, nemlig at Statsministeren ønsker, at Raadet skulde kende hans Stilling, og at der skulde tages Hensyn til den. Det er klart, at det ikke var Professor Bentzon, som Statsministeren kaldte til sig, nej, det var Formanden for Over-Skyldraadet, og naar han kalder ham til sig og fremsætter sin Opfattelse, saaledes at Formanden skal bringe den videre til Raadets Medlemmer, saa vover jeg at paastaa, at denne Henvendelse kun har eet Formaal, nemlig at forsøge at give Raadet en anden Opfattelse af disse Jorders Værdi, end det ad saglig Vej maatte komme til. Naar der derfor tales om Indblanding af politiske Momenter i denne Sag, er denne Indblanding kommet fra den højtærede Statsminister. I den Tid, jeg har haft den Ære at sidde i Over-Skyldraadet, tør jeg vove at paastaa, at der ingen Afgørelse er truffet efter politiske Linier; nej, det politiske Moment er blandet ind af Statsministeren og udelukkende af ham. Og her kommer jeg ogsaa til at holde mig til en Udtalelse af Professor Bentzon, idet jeg nu har nævnt den, der vedrører Højesteretssagfører Kems eventuelle Stilling, nemlig den vedrørende Spørgsmaalet om Paavirkningen af Raadet. Paa Grund af, at mine Oplysninger om Professor Bentzons Meddelelse i Raadet blev draget i Tvivl offentligt, saa jeg mig nødsaget til at indhente en Erklæring hos Professoren. Denne Erklæring gik ud paa, hvad mange ærede Medlemmer maaske allerede ved, at Over-Skyldraadets Formand

„fuldt ud er overbevist om, at Folketingsmand Lundberg sandfærdigt har refereret de Meddelelser om Landbrugsministerens Udtalelser, som jeg gav i Over-Skyldraadets Møde den 29. November.“

Jeg ved ikke, om der er ærede Medlemmer, der egentlig ønsker mere Dokumentation. Det forekommer mig, at hvis man ikke ligefrem er indstillet paa at ville se det modsatte, kan man ikke undgaa at blive klar over, at her har Statsministeren været ude at glide.

Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde